

കലാഭവൻ ശില്പിയുടെ
ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു
തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ

മാത്തുകുട്ടി ജെ.കുന്നപ്പള്ളി

കലാവൻ ശില്പിയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ

1990 മെയ് മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശില്പിയും ശില്പവും എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്, അഭിമുഖം: മാത്തുക്കുട്ടി ജെ. കുനപ്പള്ളി

എറണാകുളം ജില്ലയിലെ മുളക്കുളം ഗ്രാമത്തിൽ പെരിച്ചുറത്തു മാത്തൻ വൈദ്യൻ-ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ അഞ്ചാമതു സന്താനമായി ജനിച്ച മാത്യുവാണ് ഡോ. ഡോക്ടർ ആബേൽ സി.എം.ഐ. ആയി കേരളത്തിലെ കലാസാംസ്കാരിക സാഹിത്യ വേദികളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചത്. പരേതനായ ഫാദർ ജോസഫ് പെരിയപ്പുറം, ശ്രീമതി അന്നമ്മ കുര്യൻ പൊരുന്തത്ത്, ശ്രീ. പി.എം. കുര്യൻ വൈദ്യൻ, സിസ്റ്റർ പാക്രോസിയ സി.എം.സി., പ്രൊഫ. പി.എം. ചാക്കോ, പ്രൊഫ. പി.എം. തോമസ്, സിസ്റ്റർ ഗ്ലോറിയ എസ്.എ.ബി.എസ്, കുളത്തുവയൽ ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ശ്രീ. ജോൺ പി.മാത്യു എന്നിവർ ഡോ. ആബേലിന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ്. 1920 ജനുവരി 19നു ജനിച്ച ഫാ. ആബേൽ, താൻ പിന്നിട്ട ഏഴുപതിറ്റാണ്ടുകളിലെ വളർച്ചകളെയും തളർച്ചകളെയും 1990 മെയ് 9-ന് നടത്തിയ ഈ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: കലാവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും അതിന്റെ ശില്പിയായ ആബേലച്ചൻ പ്രശസ്തിയിൽ നിന്നു കഴിവതും അകന്നു മാറിക്കഴിയുന്നു. ആദ്യകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും ഏറെ യാതൊന്നും അറിയില്ല. എല്ലാമൊന്നു വിശദമാക്കാനും പാസ്യമാക്കാനും ഇതൊരവസരമാവട്ടെ; സാഹിത്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തുടങ്ങാം. പദ്യരചനാവാസന ജന്മ സിദ്ധമോ കർമ്മസിദ്ധമോ?

ഡോ. ആബേൽ : പദ്യരചനയ്ക്കുള്ള വാസന ജന്മസിദ്ധമെന്നുതന്നെ പറയാം. അമ്മയുടെ കുടുംബത്തിൽ പലകാരണവന്മാരും കവിതകൾ രചിച്ചിരുന്നു. പ്രശസ്ത കവയിത്രിയായിരുന്ന, അന്തരിച്ച സി. മേരി മനീഞ്ഞ (മേരി ജോൺ തോട്ടം) ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുവായിരുന്നു. മാനാനന്തു സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ലഘുപദ്യങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നു. എല്ലാം ക്രൈസ്തവഭക്തിമാർഗ്ഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ. ആരാം ഫാത്തിൽ (ഇന്നത്തെ പത്താം സ്റ്റാൻഡേർഡ്) പഠിക്കുമ്പോൾ ഞാനെഴുതിയ ഒരു കവിത കർമ്മലകുസുമം മാസികയിൽ അച്ചടിച്ചുവന്നു. "അർത്ഥം അനർത്ഥമുലം" എന്നതലക്കെട്ടിൽ "ഓമനക്കുട്ടൻ....." എന്ന ഈണത്തിൽപാടാൻ തക്കവണ്ണം രചിച്ച ആ ബൈബിൾ കവിതയായിരുന്നു ആദ്യം പ്രസിദ്ധീ

കൃതമായ കൃതി. "ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതിലും ദുഷ്കരം" എന്ന സന്ദേശമായിരുന്നു അതിലുണ്ടായിരുന്നത്. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും സന്യാസത്തിന്റെയും പാത തന്നെ പിന്നീട് ഞാനും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ചോദ്യം: ലിറ്റർജിക്കൽ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പദ്യരചനയും തർജ്ജമയും നടത്താനുണ്ടായ സാഹചര്യം എന്താണ് ?

ഡോ. ആബേൽ: അതൽപം നീണ്ടകഥയാണ്. മാനാനന്താനു ഞാൻ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത്. അതിനുശേഷം അമ്പഴക്കാട്ടും കുനമ്മാവിലും ചെത്തിപ്പുഴയിലും മംഗലാപുരത്തും വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കെ ആരാധനാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പദ്യരചനയ്ക്ക് ഏറെ അവസരങ്ങൾകൈവന്നു. ഞാൻ വൈദികപദം കാംക്ഷിച്ചു ചേർന്ന കർമ്മലീത്താ സന്യാസിസമൂഹം സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർജിയിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ സുറിയാനി ഈണത്തിൽത്തന്നെ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ എനിക്കു നിർദ്ദേശവും പ്രോത്സാഹനവും തന്നു. 1948-'49 കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു അത്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ദിവ്യബലി നടക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്കു പാടാനും ചൊല്ലാനും വേണ്ട പാട്ടുകളും പ്രാർത്ഥനകളും ചേർത്തു "നമ്മുടെ ബലി" എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥം അക്കാലത്തു ഞാൻ രചിച്ചു. ഹിന്ദിസിനിമാപ്പാട്ടുകളുടെ ട്യൂണിലും മലയാളത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നു. പൂക്കാലം എന്നൊരു ഗാനസമാഹാരവും പിന്നീടുണ്ടായി.

ചോദ്യം : പിന്നിട്ടുപോന്ന പ്രവർത്തനമേഖലകളെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കമായൊന്നു വിവരിക്കുമോ?

ഡോ. ആബേൽ: ഓർമ്മയിൽ പുവിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ദിനം, സെമിനാരികളിൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചനാൾ തന്നെ: ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു. 1951ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരിക്കെ അന്തരിച്ച മാർ മാത്യു കാവുകാട്ടു തിരുമേനി, മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ച ശേഷം ജീവിതത്തിലാദ്യമായി വൈദികപട്ടത്തിന്റെ കൈവെപ്പു നൽകിയത് എനിക്കായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം ആറുമാസം കോട്ടയത്തു ദീപിക ഓഫീസിൽ

ജോലി ചെയ്തു. ആ സമയത്താണ് റോമിൽ പോയി പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസും ജേർണലിസവും പഠിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. 1957 വരെ റോമിലായിരുന്നു. അവിടെത്തെ ഇന്റർ നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസിൽ ഡോക്ടറേറ്റു ടുത്തു. ജേർണലിസത്തിലും പഠനം നടത്തി. വിവിധ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം 1961 വരെ ദീപികപത്രാധിപസമിതിയിലായിരുന്നു. ദീപികബാലസഖ്യം രൂപവൽക്കരിച്ചതും അതുവലിയവളർച്ച നേടിയതും അക്കാലയളവിലായിരുന്നു. ദീപികവിട്ട് കോഴിക്കോടു ദേവഗിരി കോളേജിലേയ്ക്കാണ് പോയത്. അവിടെ സുറിയാനി ഭാഷാ പ്രൊഫസ്സറും ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനുമായി 1965 വരെ പ്രവർത്തിച്ചു. അതേത്തുടർന്നുള്ള കാൽനൂറ്റാണ്ട് എന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം എറണാകുളം നഗരമാണ്. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെ തുടരുന്നു.

ചോദ്യം: കലാവേദൻ സ്ഥാപിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ : സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർജിയുടെ മലയാളത്തിലേയ്ക്കുള്ള തർജ്ജമയും കലാവേന്റെ സംസ്ഥാപനവും വളർച്ചയും പരസ്പരം കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനാൽ, ലിറ്റർജിക്കാര്യം തന്നെ ആദ്യം പറയാം.

1965ൽ ഞാൻ എറണാകുളത്ത് എത്തിയ ഉടനെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ എന്നെ ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിലേയ്ക്കു വിളിച്ചു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ചു, ലോകമെങ്ങും ക്രൈസ്തവ ആരാധനക്രമങ്ങൾ തദ്ദേശീയഭാഷകളിലേയ്ക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു തുടങ്ങിയ നാളുകളായിരുന്നു. സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ നേതാവും മാർഗ്ഗദർശിയുമെന്നനിലയിൽ, ലിറ്റർജിയുടെ മലയാളവൽക്കരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതലയായിരുന്നുതാനും. എന്നോടു ശ്രമകരവും ചരിത്രപ്രധാനവുമായ ഈ യജ്ഞത്തിൽ സഹകരിക്കാൻ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. '65, '66, '67 വർഷങ്ങളിൽ അരമനയിൽ തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, ആരാധനക്രമത്തിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ, സുറിയാനി ഈണങ്ങളിലും ഭാരതീയ ഈണങ്ങളിലും നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിലേയ്ക്കു മൊഴിമാറ്റം നടത്തുന്ന ജോലിയിൽ ഞാൻ മറ്റൊരാൾക്കു മുന്നെ മുഴുകി. ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ പൈതൃകസംരക്ഷണവും പ്രോത്സാഹനവും

നവവും ജോലിയിൽ അതിവേഗം നീങ്ങാൻ സഹായകമായി.

ലിറ്റർജിക്കൽ ഗാനങ്ങൾ തയ്യാറായപ്പോൾ അവ ട്യൂൺ ചെയ്തു പാടി ട്രേപ്പിലാക്കി ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കും മറ്റും ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ആർച്ച് ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിന്റെ വളപ്പിൽ പഴയ മലബാർ മെയിൽ-സത്യദീപം മന്ദിരത്തോടു തൊട്ടടുത്ത് സത്യദീപം പത്രാധിപരായിരിക്കെ ഫാ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ താമസിക്കാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന മേൽനിലമുറി, ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തിരുമേനി, ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ ആസ്ഥാനമായി വിട്ടുതന്നു. എത്ര വിനീതമായൊരു തുടക്കമായിരുന്നു അത്! കുറച്ചു പഴയ മേശകളും കസേരകളും. പഴയമോഡലിലുള്ള ഒരു ട്രേപ്പ് റിക്കാഡർ. ഗായകരും ഉപകരണകലാകാരന്മാരും സാവധാനത്തിൽ അവിടെയ്ക്കെടുത്തു. അവരൊക്കെ സ്വന്തം ഉപകരണങ്ങളുമായെത്തി. മലേഷ്യൻ റേഡിയോയിലും ശ്രീലങ്ക റേഡിയോയിലും മറ്റും സംഗീതജനനായി പ്രവർത്തിച്ച കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്ററും ഗിറ്റാർ വിദഗ്ധനായ എമിൽ ഐസക്സും വയലിനിസ്റ്റായ റെക്സ് ഐസക്സും, ദക്ഷിണാമൂർത്തി, റാഫിജോസ്, എം.കെ. അർജുനൻ എന്നിവരും സഹായത്തിനുണ്ടായി. ഭക്തിഗീതങ്ങൾ എഴുതി, ട്യൂൺ ചെയ്ത്, പാടി ട്രേപ്പിലാക്കി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കും. നാടെങ്ങും നിന്നു പള്ളികൾക്കുവേണ്ടി, ബന്ധപ്പെട്ടവർ വന്ന് അവ സ്വന്തം ട്രേപ്പുകളിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടുപോകും. കലാകാരന്മാർക്കു പ്രതിഫലംപോയിട്ടു ബസ്സു കൂലി പോലും നൽകാൻ പണമില്ലാതിരുന്ന നാളുകൾ. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ധൈര്യം വിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ധൈര്യം തരാൻ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നാൾ ഈ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നു വലുതായി എങ്ങും പ്രസിദ്ധി നേടുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ലിറ്റർജിക്കൽ ഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും തർജ്ജമ ചെയ്തു പുസ്തകരൂപത്തിലാക്കി വിൽക്കുന്ന ചുമതല അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതന്നു. അവ അച്ചടിക്കുന്നതിന് ഒരു രൂപാപോലും അഡ്വാൻസു തരാൻ, പിൻക്കാലത്ത് അവയിലെ ഗാനങ്ങൾ അപഹരിക്കാനും സ്വന്തമാക്കാനും ശ്രമിച്ചവർ തയ്യാറായില്ല. പുസ്തകം വിറ്റു കിട്ടുന്ന പണം പ്രസ്സിൽ കൊടുക്കാനേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. അവയുടെ വിൽപനയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം ക്രിസ്ത്യൻ

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിനും പിന്നീട് കലാവേദനും വലിയ സഹായകമായിത്തീർന്നു. എന്നല്ല, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തലനിൽപ്പുതന്നെ അവയെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ റോമിൽനിന്നുപോലും പ്രസ്ഥാനത്തിനു സഹായം ലഭിച്ചുവായി. അങ്ങനെയൊക്കെയാണു വളർന്നത്.

ചോദ്യം: ലിറ്റർജിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. ഏതൊക്കെയാണ് അങ്ങയുടെ പ്രധാനകൃതികൾ ?

ഡോ. ആബേൽ: മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ (അൽമായരുടെ), മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ (വൈദികരുടെ), സന്യാസീസന്യാസിനിമാരുടെ മൃതസംസ്കാരം, മരണസമയത്തും മാനസോഷ്ണവുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള റാസ, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പാട്ടു കുർബാന, തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങൾ, കുറ്റാകൾ, വെഞ്ചരിപ്പുകൾ, വിശുദ്ധവാദകർമ്മങ്ങൾ വർഷാരംഭം, വർഷാവസാനം, ക്രിസ്തുമസ് രാത്രി, വിവാഹസമ്മതം, ഉടുട്ടുനേർച്ച, രോഗിശുശ്രൂഷ, കുർബ്ബാനസമയത്തു പാടാവുന്ന കരിസ്മാറ്റിക് ഗാനങ്ങൾ, മെത്രാഭിഷേകം, പരി: കുർബാനയുടെ വാഴ്വ, സഭാവസ്ത്രസീകരണം, കാനോനനമസ്കാരം-3 വാല്യങ്ങൾ, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ രംഗത്തെ എന്റെ കൃതികൾ.

ചോദ്യം: ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് പിന്നീട് കലാവേദനായി മാറിയെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഒന്നു വിവരിക്കാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ: തീർച്ചയായും. മലയാളത്തിന്റെ പ്രശസ്തനായ ഗായകൻ, കെ.ജെ. യേശുദാസ്, ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറായി വന്നതാണ് അതിന്റെ തുടക്കം. കുറെക്കാലം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടൊത്തു പ്രവർത്തിച്ചു. നാനാജാതി മതസ്ഥരെയും കലയുടെ മേൽക്കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ അണിനിരത്താൻ കഴിയുമാറ്, പ്രസ്ഥാനത്തിനു മതേതരമായൊരു നാമം നൽകണമെന്ന് യേശുദാസും മറ്റും ആഗ്രഹിച്ചു. കലാസദൻ, കലാവേദൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായതു കലാവേദനാണ്. അങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബെന്ന കൊക്കുണിയിൽനിന്നു കലാവേദനെന്ന വർണ്ണശലഭം ചിറ

കുവച്ചു പറന്നു. 1969 സെപ്. 3ന് ജസ്റ്റീസ് കൃഷ്ണയ്യർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കളക്ടർ എസ്. കൃഷ്ണകുമാറായിരുന്നു അധ്യക്ഷൻ. സംഗീതത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിൽ അഖിലകേരള മത്സരങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രചോദനം നൽകിയതു യേശുദാസാണ്. ആദ്യത്തെ മത്സരപരമ്പരയ്ക്കായി അദ്ദേഹം തന്നെ നേതൃത്വം നൽകി. നിരവധി പുതുമുഖങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വളർത്താൻ അതു സഹായകമായി. "മ്യൂസിക്കേൽ" എന്ന പേരിൽ വാർഷികസംഗീതമേളകൾ നടത്തുന്നതിനും യേശുദാസ് സഹകരണം നൽകി. 1971ൽ ബംഗ്ലാദേശ് യുദ്ധസമയത്ത് കലാവേദൻ ബാനർവച്ച ഒരു തുറന്നലോറിയിൽ അദ്ദേഹം കേരളമെങ്ങും ചുറ്റിനടന്നു പാടി ധനശേഖരണം നടത്തി. ശേഖരിച്ച തുക അദ്ദേഹം തന്നെ ഡൽഹിയിൽ പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹ്രസ്വകാല സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു കലാവേദനിലേയ്ക്ക് ഏറെ ബഹുജനശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാൻ സഹായിച്ച യേശുദാസ് പിന്നീട് തനതായ പ്രവർത്തനമേഖലകൾ കണ്ടെത്തി, കലാവേദനോടു വിടപറയുകയും ചെയ്തു.

ചോദ്യം: സംഗീതമാണു കലാവേദന്റെ ജീവവായുവെന്ന് ഇതുവരെ അച്ചനോടു സംസാരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലായി. എന്താണ് ഈ രംഗത്തെ മുഖ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ?

ഡോ. ആബേൽ: ക്രൈസ്തവഭക്തി ഗാനങ്ങളുടെ രചനയിലും സംവിധാനത്തിലും പ്രചാരണത്തിലും ഊന്നം വരുത്താതെ തന്നെ കലാവേദൻ, പോപ്പുലർ സംഗീതത്തിന്റെ മേഖലകളിലേയ്ക്കും പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിച്ചു. പൊതുവേദികളിൽ പ്രകടനം നടത്താനുള്ള ഗാനമേളസംഘം സംഘടിപ്പിച്ചതാണു മുഖ്യകാൽവെയ്പ്പ്. തുടക്കം വളരെ അരിഷ്ടതയിലായിരുന്നു. വാടകയ്ക്കെടുത്ത ഉപകരണങ്ങളും സൗണ്ടു സിസ്റ്റവും വാഹനവുമായി, വല്ലപ്പോഴും വീണു കിട്ടുന്ന ഓരോ പരിപാടിയിൽനിന്നുള്ള തുച്ഛമായ വരുമാനവുമായി, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ നീങ്ങി. ആർക്കും പരാതിയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. കലാവേദൻ വളരണം അതു മാത്രമായിരുന്നു ചിന്ത.

1970ൽ ആദ്യത്തെ മ്യൂസിക്കേൽ പരിപാടി നടന്നു. പിന്നെ അതൊരു പതിവു വാർഷിക മേളയായി. 1972ൽ എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് ഗ്രൗണ്ടിൽ നടന്ന മ്യൂസിക്കേലിൽ

പി. വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോനായിരുന്നു മുഖ്യാതിഥി. യേശുദാസ്, ജാനകി, ജയചന്ദ്രൻ, വസന്ത, വാണി ജയറാം തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത ഗായകരെല്ലാം ഈ സാഹിത്യമേളയിൽ പാടിയിട്ടുണ്ട്. 1977ലെ കലാവേൻ മ്യൂസിക്സെൽ നൈറ്റ്, 1978ലെ കലാവേൻ നൈറ്റ്, 78ൽ തന്നെ ശിശുവർഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ശിശുമേള, 1980ലെ കലാവേൻ നൈറ്റ്, '81ൽ കലാവേന്റെ 13-ാം വാർഷികം, '82ലെ പുരാണിക സാഹിത്യ സായാഹ്നം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സംഗീതാധിഷ്ഠിതമായ പൊതുപരിപാടികളായിരുന്നു. ജോളി എബ്രഹാം, ടോണി പള്ളൻ, ജോണി, ഗോപൻ, പീറ്റർ, വില്യംസ്, ഉഷാ വേണുഗോപാൽ, സംസ്ഥാനമന്ത്രിയായിരുന്ന പി.ജെ. ജോസഫ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ കലാവേനുവേണ്ടി ഗാനാലാപനം നടത്തി.

ചോദ്യം: ട്രേപ്പിൾ നിന്നും ട്രേപ്പിലേയ്ക്കു ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പകർത്തിയിരുന്ന നാളുകളിൽ നിന്ന് എൽ.പി. റിക്കാർഡുകളുടെയും കലാവേൻ കാസറ്റുകളുടെയും നാളുകളിലേയ്ക്കുള്ള വികാസം എങ്ങനെയാണ്?

ബി. ആബേൽ: എൽ.പി. റിക്കാർഡിലായിരുന്നു തുടക്കം. യേശുദാസും വസന്തയും പാടിയ 'കലാവേൻ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാന' എൽ.പി. റിക്കാർഡ് വളരെയധികം ഖ്യാതി നേടി. "ഈശ്വരനെത്തേടി ഞാൻ നടന്നു' തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ അതിലായിരുന്നു. വാണിജയറാം, ജോളി എബ്രഹാം, ബി. വസന്ത, പി.കെ. മനോഹരൻ എന്നിവർ പാടിയ "മെലഡീസ് ഡിവൈൻ' വാണി, ജോളി, വസന്ത, മനോഹരൻ, ചെറിൻ പീറ്റർ എന്നിവരുടെ "രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു', ജാനകി, ജോളി, അമ്പിളി, മാധുരി, ബ്രഹ്മാനന്ദൻ, മനോഹരൻ, കല്യാണിമേനോൻ, സെബാസ്റ്റ്യൻ എന്നിവർ പാടിയ "ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം' രണ്ടുവാല്യങ്ങൾ, ബേബി ജെൻസി, ബേബി സുജാത, കുമാരി പത്മജ എന്നീ കുട്ടികളും വസന്തയുമൊത്തു പാടിയ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ രണ്ടു വാല്യങ്ങൾ, ജോളി, വസന്ത, ഇബ്രാഹിം എന്നിവരുടെ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ മുതലായവ കലാവേൻ വിപണിയിലിറക്കിയ ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളിൽപ്പെടുന്നു. അവയെല്ലാം ആയിരക്കണക്കിനു കോപ്പികൾ വിറ്റഴിയുകയും ചെയ്തു.

കാസറ്റുകളുടെ യുഗം പിറന്നതോടെ കലാവേൻ ആ

മാധ്യമത്തിലും മുദ്രപതിപ്പിച്ചു. ആഗോള പ്രശസ്തിയും അംഗീകാരവും നേടിയവയാണു കലാവേൻ കാസറ്റുകൾ. ദിവ്യസല്ലാപം, മരിയൻ ഗാനങ്ങൾ, കുരിശിന്റെ വഴി, ക്രിസ്തുമസ് ഗാനങ്ങൾ, ഓണപ്പാട്ടുകൾ, സ്മരണാഞ്ജലി, സാന്ത്വനഗാനങ്ങൾ, മതപാഠം ഗാനങ്ങളിലൂടെ, വിശുദ്ധവാർഷികങ്ങൾ, തിരുന്നാൾ പാട്ടുകൂർബ്ബാന, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള റാസ, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പാട്ടുകൂർബ്ബാന, മൃതസംസ്കാര ഗാനങ്ങൾ, ലൈഫ് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്, കലാവേൻ ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങൾ, കരിസ്തമാറ്റിക് ഗാനങ്ങൾ, സ്നേഹാമൃതം, ചാവറ ഗാനങ്ങൾ, കാനോന നമസ്കാരം, ദിവ്യബലി ഗീതങ്ങൾ തുടങ്ങി ഏറെ കാസറ്റുകൾ, ഭക്തിരസവും സംഗീതമധുരിമയും തുളുമ്പുന്ന വരികളിലും ഈണങ്ങളിലും കലാവേൻ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കലാവേന്റെ ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളിലും കാസറ്റുകളിലുമുള്ള എല്ലാ ഗാനങ്ങളും എന്റെ എളിയ തുലികയിൽ നിന്നാണുവന്നത്. പൗരസ്ത്യ ട്യൂണുകളുൾപ്പെടെ, പന്തിരാശിരത്തിലേറെ വരികളിലായി, ആയിരത്തോളം ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ചോദ്യം: ഏറെശ്രദ്ധ നേടിയ പ്രവർത്തനമണ്ഡലമാണല്ലോ കലാവേൻ അക്കാദമി? അതേപ്പറ്റി അറിയാനാഗ്രഹമുണ്ട്.

ഡോ. ആബേൽ: കലാവേൻ പോലൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഗാനമേളകളും കാസറ്റു വിൽപനയും മാത്രമായി മുന്നോട്ടു പോയാൽ, സമൂഹിക കടമകൾ നിറവേറ്റി എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. സംഗീതത്തിന്റെ വളർച്ച ഞങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നാണ്. നിലവിലുള്ള കലാകാരന്മാർ, പുതിയമേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾതേടി വിശാലമായ ലോകത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങും. തൽസ്ഥാനത്തു കലാവേന്റെ തന്നെ ആവശ്യത്തിനു പുതിയ കലോപാസകരെ കണ്ടെത്തണം. സംഗീതം തൊഴിലും ജീവിതമാർഗ്ഗവുമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു പരിശീലനവും നൽകണം. അതിനെല്ലാമുതകുന്നസംരംഭമാണു കലാവേൻ അക്കാദമി. തുടക്കത്തിൽ എറണാകുളം ബ്രോഡ്വേയിലെ ചെറിയ മുറിയിൽ വായ്പ്പാട്ടിലും ഗിത്താറിലും മറ്റും പരിശീലനം നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ആരംഭം. ഏതാനും കുട്ടികൾ വരും. അവരിൽനിന്നു നാമമാത്രമായ ഫീസ് ഈടാക്കും. സ്ഥലസൗകര്യം തീരെയില്ല. ഗിറ്റാറും വയലിനും തബലയും ഹാർമോണിയുമെല്ലാം ഒരേ മുറി

യിൽ ഒച്ചവെയ്ക്കുകയും പരസ്പരം തട്ടിമുട്ടിക്കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥ. സ്ഥലം തീരെ പോരെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ എറണാകുളം നോർത്തിലെ എ.കെ.സി.സി. ഓഫീസ് മന്ദിരത്തിലേക്ക് ഏതാനും ക്ലാസ്സുകൾ മാറ്റി. അർപ്പണബോധമുള്ള പരിശീലകരും സംഗീതത്തെ സ്നേഹിച്ച കുട്ടികളും-അതായിരുന്നു അക്കാദമിയുടെ മുതൽക്കൂട്ട്. പരിശീലകർക്കു പ്രതിഫലം നൽകാനോ കുട്ടികൾക്കു സമ്പന്നതയിൽ ഇരുന്നു പഠിക്കാൻ സ്ഥലമൊരുക്കാനോ കഴിയാതിരുന്ന നാളുകൾ. പുതിയ മന്ദിരം പണി പൂർത്തിയായ ശേഷമാണു പ്രശ്നങ്ങൾ തീർന്നു കിട്ടിയത്. അതെപ്പറ്റി പിന്നീട് പറയാം.

ചോദ്യം: കുട്ടികൾ എന്നും കലാഭവന്റെ സ്വത്തും പ്രതീക്ഷയുമാണല്ലോ. അവർക്കു വേണ്ടി എന്തെല്ലാം പ്രത്യേക സംരംഭങ്ങളാണുള്ളത് ?

ഡോ. ആബേൽ : കലാഭവൻ ഗാനമേളയാണ് എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു സംഗതി. പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ തന്നെ സംഗീതോപകരണങ്ങളും വായ്പാട്ടും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഗാനമേള ട്രൂപ്പായി 1971ൽ അതു രൂപം കൊണ്ടു. പുതുമയും വൈവിധ്യവും നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്നും പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണം നടത്തണമെന്നുമോഹം പുറപ്പെടുവിച്ചത്, "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ" എന്ന ബാലചിത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പമാണ്. പി.ജെ. ആന്റണി രചിച്ച മങ്കരവിവർമ്മ സംവിധാനം ചെയ്ത ആ ചിത്രം മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. തീയേറ്ററിൽ ഓടുകയോ മുടക്കുമുതൽ തിരിച്ചു നൽകുകയോ ചെയ്യാത്ത, 61 മിനിട്ടു ദൈർഘ്യമുള്ള ആ ചിത്രം നഷ്ടമായിരുന്നു. "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ" ക്കു തളർച്ചവന്നതോടെ കലാഭവൻ സിനിമാനിർമ്മാണരംഗം വിട്ടു.

ആകാശവാണിയുടെ ചാനലുകൾ കലാഭവന്റെ സംഗീത ധാരണയെ കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്നു. ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യേണ്ടപ്പോഴൊക്കെ അവർ ഞങ്ങളുടെ റിക്കാർഡുകളെയും കാസറ്റുകളെയുമാണ് ഏറെയും ആശ്രയിക്കുക. അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം ഞങ്ങൾ റേഡിയോ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി ഗാനപരിപാടികൾ റിക്കാർഡു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഡസൻകണക്കിൽ എന്നു

പറയാം. കലാഭവന്റെ സംഗീത താരങ്ങൾക്കു വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽ റേഡിയോയിലും ദൂരദർശനിലും പ്രകടനം നടത്താൻ കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളും ഒരർത്ഥത്തിൽ കലാഭവന്റെ നേട്ടങ്ങൾ തന്നെ.

ഭാരതീയ സംഗീതവേദിയിൽ യുഗപ്രഭാവനായിരുന്ന മുഹമ്മദുറാഫിയുടെ ചരമവാർഷികനാളിൽ ഞങ്ങളൊരു റാഫിനെറ്റു നടത്തിയതും കുട്ടികളെ മുനിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. റാഫി ഗാനങ്ങൾ മാത്രം ആലപിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ ആ സ്മാരകമേളയിൽനിന്ന് 5000 രൂപ ലഭിച്ചുണ്ടായി. അതു ബാങ്കിൽ സ്ഥിരനിക്ഷേപമായി ഇടുകയും, അതിന്റെ പലിശ വാർഷിക റാഫി സംഗീത മത്സരത്തിലെ വിജയികൾക്കു മൂന്നു കാഷ് അവാർഡുകൾ നൽകാൻ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യം: എളിയ നാളുകളെയും അരിഷ്ടതയുടെ വർഷങ്ങളെയുംകുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ബ്രോഡ്വേയിലെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയും ഒഴിഞ്ഞ മടിശ്ശീലയും പിന്നിട്ട്, എറണാകുളം നോർത്തിൽ, കലാഭവന്റെ പേരിൽ ഒരു റോഡും ഉത്തുംഗമായൊരു മന്ദിരവും സ്വന്തമാക്കിയ കഥപറഞ്ഞില്ലല്ലോ?

ഡോ. ആബേൽ: പറയാം, അതിനുമുമ്പ്, കടുകുമണിയിൽ നിന്നു വൻമരം ഉരുവാകാൻ സഹായിച്ചവരെപ്പറ്റി പറയട്ടെ. 1965 മുതൽ ഞാൻ എറണാകുളത്ത് ലിറ്റർജിക്കൽ തർജ്ജമയിലേർപ്പെട്ടതായി പറഞ്ഞുവല്ലോ. പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം എന്റെ സേവനം അതിലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സമ്മതസ്സു കാട്ടിയത് അന്ന് സി.എം.ഐ. പ്രിയോർജനറലായിരുന്ന റവ. ഫാ. കനിസിയൂസ് ആണ്. ബഹു. കനിസിയൂസച്ചനെ ഞാൻ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് ഈ ഭൂമുഖത്ത് എന്തെങ്കിലും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുപോകാൻ അവസരം കിട്ടുന്നെങ്കിൽ, അതിനു ഞാൻ പൂർണ്ണമായും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയോടാണ്. കൽക്കരിത്തുണ്ടിനെ വൈധുര്യമാക്കാൻ പോരുന്ന കാര്യവും വിട്ടുവീഴ്ചയും പിതൃതുല്യമായ സ്നേഹവും തിരുമേനിയിൽനിന്ന് എനിക്കു കിട്ടി. ദൈവം നൽകിയ തലേത്തിനെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടാൻ അദ്ദേഹമെന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. അതു നൂറിരട്ടിയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ട എല്ലാ അവസരങ്ങളും ഒരുകിത്തന്നു. വൈദികനും മെത്രാനും മെത്രാപ്പോലീത്തയും കർദ്ദിനാളും ഭാരതസഭയുടെതന്നെ നേതാവുമായി

അദ്ദേഹം വളർന്നതിനൊപ്പം കലാഭവനെയും വളർത്തി. ഹൃദയം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന നന്ദിയോടെ ആ വളർച്ചയുടെ കഥപറയാം.

അക്കാദമിയുടെ നടത്തിപ്പിനും മറ്റും സ്ഥലസൗകര്യം പ്രശ്നമാകുന്നുവെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി, അതിരൂപത വകയായി എറണാകുളം ടൗൺഹാളിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്നു സെന്റ് സ്ഥലം നാമമാത്രമായ വിലയ്ക്കു നൽകി. അവിടെ ചെറിയൊരു കെട്ടിടം പണിയണമെന്നേ കരുതിയുള്ളൂ. കർദ്ദിനാൾ തന്നെ പണിതുടങ്ങാൻ വേണ്ട പിന്തുണ നൽകി. റോമിൽനിന്നും കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ധനസഹായം കിട്ടി. എങ്കിലും ധൈര്യമായി ഈ വൻപദ്ധതിക്കിറങ്ങാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അക്കാലത്തു കൊച്ചിയിലെ പ്രശസ്ത ആർക്കിടെക്റ്റായിരുന്ന ശ്രീ. സാമുവൽ ജോണാണ്. അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ ഡിസൈൻ അനുസരിച്ചു പണി ചെയ്യാൻ ശ്രീ. കെ.ആർ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ എന്ന കോൺട്രാക്ടറെ സാമുവൽ തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരൊറ്റ രൂപപോലും അഡ്വാൻസു നൽകാൻ കെൽപ്പില്ലാത്ത ഞങ്ങളെ കണ്ണുമടച്ചു വിശ്വസിച്ചു സാമുവൽ ജോണും ഗോപാലകൃഷ്ണനും കൂടി പണമെല്ലാം സ്വന്തം കയ്യിൽ നിന്നു മുടക്കി കലാഭവനു സ്വന്തമായി ഒരു ഭവനമുണ്ടാക്കിത്തന്നു. പത്തുവർഷം കൊണ്ടാണ് നല്ലവനായ ശ്രീ. ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ കടം ഞങ്ങൾ വീട്ടിയത്. കടപ്പാടിന്റെ കടം ഒരിക്കലും വീട്ടാനുമാവില്ല. കലാഭവൻ മന്ദിരത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി അധികം വൈകാതെ ശ്രീ. സാമുവൽ ജോണും ശ്രീ. ഗോപാലകൃഷ്ണനും നിര്യാതരായി. കലാഭവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറെ വിലപ്പെട്ട സംഭാവന നൽകിയ ശ്രീ. വി.കെ.വി.മേനോൻ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ട്രഷററായിരിക്കെ മരണം പ്രാപിച്ചു. അവരെയെല്ലാം ഞാനിവിടെ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കട്ടെ. നാലും അഞ്ചും നിലകളുടെ പണിതീർക്കാൻ സാമ്പത്തിക പിന്തുണ നൽകിയ ശ്രീ. ടി.കെ. വർക്കിയും ഞങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞത അർഹിക്കുന്നു.

ഓഫീസുമുറികൾ, ക്ലാസുമുറികൾ, ഓഡിറ്റോറിയം, റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ എന്നിവയെല്ലാം പുതിയ മന്ദിരത്തിലുണ്ട്. അക്കാഡമിയിൽ ഗാനഭൂഷണം ഡിപ്ലോമയ്ക്കുവേണ്ട പ്രത്യേക ക്ലാസ്സുകൾ നടക്കുന്നു. വായ്പാട്ടിലും വിവിധ ഉപകരണങ്ങളിലുമായി മുപ്പത്തിരണ്ട് അദ്ധ്യാപകരാണ് അക്കാദമി സ്റ്റാഫിലുള്ളത്. ആയിരത്തഞ്ഞൂറിലേറെ കുട്ടികൾ ഫുൾടൈം,

പാർട്ട്ടൈം കോഴ്സുകളിലായി ഇവിടെ പഠിക്കുന്നു. തികഞ്ഞ അച്ചടക്കത്തിൽ, ദൈവികകലയായ സംഗീതത്തിന്റെ ചൈതന്യമുൾക്കൊണ്ടു പരിശീലനം തേടുന്ന അവരിൽനിന്നു കൃത്യമായി ലഭിക്കുന്ന ഫീസ് അദ്ധ്യാപകർക്കെല്ലാം മാന്യമായ പ്രതിഫലം നൽകാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ അരങ്ങേറ്റ പരിപാടികൾ ബന്ധുക്കളുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും ഗുരുജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ പതിവായി നടത്തും. ചിത്രരചന, നൃത്തം എന്നിവയിലും ക്ലാസ്സുകളുണ്ട്.

ജ്ഞാനപീഠം നേടിയ മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഉൾപ്പെടെ നിരവധി വ്യക്തികൾ കലാഭവനിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചതു കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ. സി.എം. സ്റ്റീഫനാണ്. ഓഡിറ്റോറിയത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം സംസ്ഥാനമന്ത്രി ശ്രീ. അവുക്കാദർകുട്ടിനഹ നടത്തി. കേന്ദ്രമന്ത്രി പി. യാദവ്, നടൻ മധു, നടി ശോഭ, നടൻ മുരളിമോഹൻ, നടിമാരായ ശാരദ, ഷീല, ശ്രീവിദ്യ, നടൻ സോമൻ, ബാലൻ കെ. നായർ, കേന്ദ്രമന്ത്രി മല്ലികാർജ്ജുൻറാവു, സംഗീതസംവിധായകനായ ദക്ഷിണാമൂർത്തി, ജെനി അമൽദേവ്, ഗായകരായ ബാലമൂരളികൃഷ്ണ, പി. ലീല, ഹാസ്യനടന്മാരായ ജഗതി, കുതിരവട്ടം, മാമ്മുക്കോയ, മാള അരവിന്ദൻ തുടങ്ങിയവർ സന്ദർശകരുടെ നീണ്ടപട്ടികയിൽ ചിലർമാത്രമാണ്. ഉത്തർപ്രദേശ് കൾച്ചറൽ ട്രൂപ്പിനു നൽകിയ സ്വീകരണം, കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് യേശുദാസന്റെ കാർട്ടൂൺ ക്ലാസ്സ്, കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിലിന്റെ മെത്രാഭിഷേകജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു ജസ്റ്റിസ് നരേന്ദ്രന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കലാഭവൻ നൽകിയ സ്വീകരണം, ശിശുവർഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു ആർച്ചുബിഷപ്പ് ജോസഫ് കേളത്ര മുഖ്യാതിഥിയായി നടത്തിയ ശിശുമേള തുടങ്ങിയവ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ട ചടങ്ങുകളാണ്.

ചോദ്യം: മിമിക്സ് പരേഡിനെപ്പറ്റി വളരെയെല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കലാരൂപത്തിനു നിയതമായൊരു വേദി കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരുക്കിയതു കലാഭവനാണല്ലോ. എങ്ങനെയാണ് സംഭവിച്ചത് ?

ഡോ. ആബേൽ: ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രകടനം നടത്തുന്ന മിമിക്രി കലാകാരന്മാർ കേരളത്തിൽപണ്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരെ ഒരു പരേഡുരൂപത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചതു കലാഭവനാണ്. ലാൽ, സിദ്ദിഖ്, അൻസാർ, വർക്കിയച്ചൻ പെട്ട, പ്രസാദ്, റഹ്മാൻ എന്നീ കലാകാ

രന്മാർ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളെ സമീപിച്ച് അവരുടെ കഴിവുകൾ കാട്ടിത്തന്നു. സംഘർഷനിർഭരമായ ജീവിതത്തിനിടയിൽ എല്ലാം മറന്ന് ഉള്ളൂതുറന്നു ചിരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് സാധാരണ ജനങ്ങൾ. അവരുടെ മുമ്പിൽ ഈ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. മതിയായ റിഹേഴ്സലിനുശേഷം ആദ്യപരിപാടി 1981 സെപ്തംബറിൽ ജില്ലാ കളക്ടർ ശ്രീ. കെ.ആർ. രാജൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. അവതരിപ്പിച്ച ഇടങ്ങളിലെല്ലാം മിമിക്സ് പരേഡ് വൻ വിജയമായി. ജയറാം പിന്നീട് വന്നു ചേർന്നതാണ്; സിദ്ദിഖും, ലാലും, ജയറാമും ഇന്നു മലയാള സിനിമാവേദിയിലെ പ്രശസ്ത താരങ്ങളാണ്. എന്നല്ല, കേരളത്തിലെ കലാരംഗവുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം കലാഭവനുമായും ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ സഹകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിത്യഹരിതനായകനായിരുന്ന പ്രേംനസീറിനെ ഓർമ്മവരുന്നു. എന്തൊരു സൗഹൃദമാണു കലാഭവനോടും എനോടും അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്നത് !

ചോദ്യം : സ്വദേശത്തെനപോലെ വിദേശത്തും കലാഭവൻ ച്യാതിനേടിയതായി അറിയാം. എന്തൊക്കെയാണ് ഈ വഴിക്കുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ?

ഡോ. ആബേൽ: കലാഭവൻ കാസറ്റുകൾ മലയാളികൾ ചെന്നെത്തിയ എല്ലാ നാടുകളിലും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ 1983 പകുതിയോടെ ഞങ്ങളുടെ ഗാനമേള (ട്രൂപ്പ് യു.എസ്.എ.യിലെ വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ വിജയകരമായ പര്യടനം നടത്തി. അവിടെയുള്ള മലയാളി സുഹൃത്തുക്കൾ ഏർപ്പാടുചെയ്ത സന്ദർശനമായിരുന്നു അത്. ഗാനമേള വളരെയേറെ ജനപ്രീതി നേടിയെന്നുവേണം കരുതാൻ. കാരണം, ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കകം തന്നെ യു.എസ്.സിലേയ്ക്ക് അടുത്ത ക്ഷണവും വന്നെത്തി. 1984 ആദ്യപകുതിയിൽ ഗാനമേള (ട്രൂപ്പും മിമിക്സ് പരേഡും സംയുക്തമായി വീണ്ടും വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ കറങ്ങി. സൗദി അറേബ്യ ഒഴികെയുള്ള അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗാനമേള (ട്രൂപ്പും മിമിക്സ് പരേഡും ഒരുമിച്ചു പര്യടനം നടത്തിയത് 1987 ജൂണിലാണ്. അവിടെയും സീകരണം ഗംഭീരമായിരുന്നു. പത്രങ്ങൾ കലാഭവന്റെ പ്രകടനങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചെഴുതി. ഫലം, അതേവർഷം ഡിസംബറിൽ മറ്റൊരു പര്യടനമായിരുന്നു. എല്ലാ വിദേശയാത്രകളിലും ഞാൻ നമ്മുടെ കലാസംഘങ്ങളെ അനുഗമിക്കുകയും അവരുടെ വിജയത്തിൽ ആഹ്ലാദം പങ്കിടുകയും ചെയ്തു. കലാഭവൻ മാനേജ

രായ ഷെർളി വർഗ്ഗീസും ഈ വിദേശയാത്രകളിൽ കലാഭവൻ സംഘത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

ചോദ്യം: വൻതോതിലുള്ള ഒരു റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ എക്കാലവും കലാഭവന്റേയും അങ്ങയുടേയും സ്വപ്നമായിരുന്നല്ലോ. ഒരു പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനി അതിലേയ്ക്കായി രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റുഡിയോയെ ചുറ്റിയുള്ള പദ്ധതികൾ എവിടത്തോളമെത്തി ?

ഡോ. ആബേൽ: കമ്പനിയുടെമണ്മതയിലുള്ള റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ പല കാരണങ്ങളാലും നടപ്പായില്ല. സാമ്പത്തികമായിരുന്നു മുഖ്യതടസ്സം. എങ്കിലും കലാഭവൻ കാസറ്റുകളുടെ റിക്കാർഡിംഗ് സ്വന്തമായ സംവിധാനത്തിൽ നടത്തണമെന്ന ലക്ഷ്യം സാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. പുതിയ മന്ദിരത്തിൽ, അത്യാധുനിക റിക്കാർഡിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്റ്റുഡിയോ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിലേയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ പലപ്പോഴായി ഞാൻ തന്നെ സിങ്കപ്പൂരിൽ പോയിവാങ്ങിവരികയായിരുന്നു. സിങ്കപ്പൂർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ സവിശേഷ സഹായം ഈയാത്രകളിൽ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നന്ദി പൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കട്ടെ. അവിടത്തെ ബിഷപ്പ്ഹൗസിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണു ഞാൻ കലാഭവനുവേണ്ടി ഷോപ്പിങ്ങൊക്കെ നടത്തിയത്. നാട്ടിലെത്തിച്ച ഉപകരണങ്ങൾക്കു കനത്ത ഡ്യൂട്ടി ഈടാക്കാൻ കസ്റ്റംസുകാർ മറന്നില്ല. അവർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന സഹായം അതാണല്ലോ! ഏതായാലും ഒടുവിൽ എല്ലാം വേണ്ടപോലെ സജ്ജീകരിച്ചു. 1981 ഡിസംബറിൽ സ്റ്റുഡിയോയുടെ ഉദ്ഘാടനം കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ. മല്ലികാർജ്ജുൻ നിർവ്വഹിച്ചു. കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള സംഗീതസംവിധായകരും ഗായകരും മിമിക്രികലാകാരന്മാരും നാടകസംഘങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ റിക്കാർഡിംഗ് സൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

റിക്കാർഡിംഗ് യന്ത്രങ്ങളും സൗണ്ടുസിസ്റ്റവും സംഗീതോപകരണങ്ങളുമായി ഏതാണ്ട് രണ്ടുദശലക്ഷം രൂപാ വിലവരുന്ന സ്വത്തുക്കളാണ് ഇന്നു കലാഭവനുള്ളത്. അടുത്ത പ്രോഗ്രാമിനുപോകാൻ സൗണ്ടുസിസ്റ്റം വാടകയ്ക്കെടുക്കാനുള്ള പണം ആരോടു കടവാങ്ങുമെന്നു ചിന്തിച്ചു മനസ്സു പുണ്ണാക്കി നടന്ന നാളുകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇതു സംത്യപ്തി തോന്നേണ്ട നാളുകൾ തന്നെ.

ചോദ്യം: സാമ്പത്തികപരാധീനത സമീപകാലം വരെയും ഏറെ അലട്ടിയിരുന്ന പ്രശ്നമാണല്ലോ. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇതിനെ അതിജീവിക്കാൻ എന്തൊക്കെയാണു ചെയ്തിരുന്നത് ?

ഡോ. ആബേൽ: വലിയതമാശയായി തോന്നാം. താൽക്കാലിക സാമ്പത്തികവിടവുകൾ നികത്താൻവേണ്ടി കലാവേൻ കലേതരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ മന്ദിരത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം പണിതീർന്നപ്പോൾ ധാരാളം സ്ഥലം ബാക്കിയായി. അക്കാദമിക്ലാസ്സുകളൊന്നും കാര്യമായി വളർന്നിട്ടില്ല. ആ സമയത്താണ് "ടോക്-എച്ച്" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിന്റെ തുടക്കം. അതു പ്രവർത്തിക്കാൻ കലാവേനിൽ സ്ഥലം നൽകി. ഞങ്ങൾക്കു വാടകയിനത്തിൽ തൃശ്ശൂരെയൊരു വരുമാനമാർഗ്ഗം അങ്ങനെ തുറന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ടോക്-എച്ച് സ്കൂൾ സ്വന്തം സ്ഥലം വാങ്ങിക്കെട്ടിടം പണിതു. ഇന്ന് എറണാകുളത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ ആ പബ്ലിക് സ്കൂൾ ഞങ്ങളുടെ കുരയ്ക്കു കീഴിലാണു പിറന്നുവീണത്. സ്കൂൾ പോയതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ പാരലൽ കോളേജു നടത്തി. വല്ലാത്തപരിസരമലിനീകരണമാണ് അതുമൂലമുണ്ടായത്. ഒരു വിധത്തിലും നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത അന്തരീക്ഷം. ഒടുവിൽ അതുനിറുത്തലാക്കി. സാമ്പത്തികവരുമാനം പങ്കുവയ്ക്കാമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ കരാട്ടെ, ജുഡോ, കളരിപ്പയറ്റ് എന്നിവ പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നവർക്കും കലാവേനിൽ ഇടയ്ക്കു കുറെനാൾ സ്ഥലം നൽകി. എല്ലാം സാമ്പത്തികഭാരം ലഘൂകരിക്കാൻ വേണ്ടി എടുത്ത കാൽവയ്പ്പുകൾ. കടുത്തസമാധാനക്കേടിനും മാനസികസംഘർഷത്തിനുമാണ് അവയൊക്കെ ഇടവരുത്തിയത്. ഒടുവിൽ, അക്കാദമി വളരുകയും വിവിധസംഗീത ശാഖകളിലായി ആയിരത്തഞ്ഞൂറിലേറെ കുട്ടികൾ ഇവിടെപഠനം നടത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്തൊരു ശാന്തതയാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

ചോദ്യം: അറിഷ്ടകൾക്കിടയിലും കലാവേൻ ജീവകാരുണ്യപരമായ കലാപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഡോ. ആബേൽ: വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങളും പണവും മാത്രമാവരുത് കലാകാരന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നും, നമ്മെക്കാൾ നിർഭാഗ്യകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചവർക്കും ജീവിക്കുന്നവർക്കും ആശ്വാസം പകരാൻ

കലയുടെ സർഗ്ഗമുഖങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും കലാവേൻ പ്രവർത്തകരെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഞങ്ങൾ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പ്രായോഗികമായി കാട്ടിക്കൊടുക്കാറുമുണ്ട്. 1976ൽ വികലാംഗർക്കു വേണ്ടി എറണാകുളം ചിൽഡ്രൻസ് പാർക്കിൽ സൗജന്യമായി ഗാനമേള നടത്തിക്കൊടുത്തു. 1988, 1989 വർഷങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമസ് നാളിൽ തിരുവനന്തപുരം സെൻട്രൽ ജയിലിലെ അന്തേവാസികൾക്കു വേണ്ടി കലാപരിപാടികൾ സൗജന്യമായി നടത്തി. കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ വർഷം വിയ്യൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിലും നടത്തി. 1988ലാണു കൊരട്ടിയിലെ കുഷ്ഠരോഗാശുപത്രിയിൽ സൗജന്യമായി ഗാനമേള പാടിയത്. കലാവേൻ അക്കാദമിയിൽ പഠിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ചോളം നിർദ്ധന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവു വഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ സ്പോൺസർമാരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പഠിപ്പിൽ സാമർത്ഥ്യം കാട്ടുന്നവരെയാണ് ഇങ്ങനെ സഹായിക്കുക.

ചോദ്യം: കലാവേൻ ഗായകസംഘം നാടൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ചു കലാപരിപാടികൾ നടത്താറുണ്ടല്ലോ. ഇവ രോടൊപ്പം ആബേലച്ചൻ സഞ്ചരിക്കാറുണ്ടോ ? എന്തെങ്കിലും രസകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ..... ?

ഡോ. ആബേൽ: ഉണ്ട്, വളരെയേറെ. വിദേശപര്യടനങ്ങൾക്ക് ഞാനൊപ്പം പോയകാര്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയൊന്നും സാമ്പത്തികമായി കലാവേനു ഗുണകരമായില്ല. പ്രവർത്തകർക്കു രാജ്യങ്ങൾ കാണാൻ ഒരവസരമായി- അത്രമാത്രം. ഭാവിയിൽ, വ്യക്തമായ സാമ്പത്തികലാഭമുള്ള വിദേശപര്യടനങ്ങളേ നടത്തുകയുള്ളൂ എന്നു തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന പരിപാടികൾക്ക് ഞാൻ ഒപ്പം പോകാറില്ല. എന്നാൽ കേരളത്തിനു വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടെ പോകും. അതിനുകാരണമുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വാടകവണ്ടികളിലാണു ഗായകസംഘം ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. അതു നഷ്ടമാണെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ 1976ൽ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി.യിൽ നിന്ന് ഒരു പഴയബസ് വാങ്ങി. 22,000 രൂപാ വില നൽകി. പക്ഷേ അതുമൂലം ആണ്ടുതോറും പത്തമ്പതിനായിരം രൂപാവീതം റിപ്പയറിനും മറ്റു നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും നീണ്ടപത്തുവർഷങ്ങൾ ആവയസ്സൻവണ്ടി ഞങ്ങളെ വഹിച്ചു. ഒരിക്കലും വഴിയിൽ കേടായിക്കിടക്കുകയോ പരിപാടികൾ മുടക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

വണ്ടിക്കു കേരളത്തിനു വെളിയിൽ ഓടാൻ പെർമിറ്റി
 ല്ലായിരുന്നു. അന്യസംസ്ഥാനത്തുവെച്ച് ട്രാഫിക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വണ്ടി തടയാനും പിടിച്ചെടുക്കാനും പിഴ ഈടാക്കാനും സാധ്യതകളേറെ. അതൊക്കെ ഒഴിവാക്കാനായി ഞാനും കുടുംബവും എവിടെയെങ്കിലും വണ്ടി പോലീസു തടഞ്ഞാലുടനെ ഞാനിറങ്ങി ചെല്ലും; സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കും. ഈ തവിട്ടു സന്യാസക്കുപ്പായവും കഷണിത്തലയും ഒക്കെ കാണുമ്പോൾ "സാധുസന്യാസി, വല്ല ആശ്രമത്തിലും തപസ്സനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിനു പകരം കലയ്ക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്നതുകണ്ടില്ലേ" എന്ന് അവർക്കു മനസ്സു ലിവു തോന്നും; പോകാനനുവദിക്കും. അങ്ങനെ ഒരു ജാമ്യക്കാരന്റെ റോളിൽ ഞാൻ ഇന്ത്യയൊട്ടുക്ക് ആ പഴയബസ്സിൽ ഞങ്ങളുടെ കലാസംഘങ്ങളോടൊത്തു കറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

എന്നിട്ടും ഒരിക്കൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു. വണ്ടി കൊൽഹാപുരിലെത്തിയപ്പോൾ ട്രാഫിക്കുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തടഞ്ഞു. സന്യാസിക്കുപ്പായം കണ്ടിട്ടും അവർക്കു കാര്യം തോന്നിയില്ല. രജിസ്ട്രേഷൻ ബുക്കു കണ്ടുകെട്ടിയിട്ട് യാത്ര തുടരാനനുവദിച്ചു. പരിപാടിയെല്ലാം തീർത്തു നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ എനിക്കു പുറമെയിലെ മജിസ്ട്രേറ്റുകോടതിയിൽ നിന്നു നോട്ടീസ്. "കള്ളവണ്ടി" ഓടിച്ച ക്രിമിനൽ കുറ്റത്തിനു സമാധാനം പറയാൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകാൻ! ഒന്നാം പ്രതിയായ ഞാൻ നേരേ ആ നോട്ടീസുമായി കമാണ്ടർ കെ.കെ. നാരയന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ രാംമോഹൻ എന്നൊരു പാർലമെന്റംഗമുണ്ട്. കമാണ്ടറുടെ ഉറ്റുസുഹൃത്ത്. അദ്ദേഹത്തിനു കമാണ്ടർ വിശദമായൊരു കത്തെഴുതി. ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം കൊൽഹാപുരിലെ ട്രാഫിക്കുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ക്ഷമാപണ കത്തും ഞങ്ങളുടെ പഴഞ്ചൻ വണ്ടിയുടെ ബുക്കും എറണാകുളത്തെത്തി. സന്തോഷത്തിലും ആപത്തിലും വർഷങ്ങളായി എനിക്കു വലം കയ്യായുള്ളയാളാണ് കമാണ്ടർ നാരായൻ. ഇന്നും കലാഭവനുവേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ നളിനി നാരായൻ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രിയസഹോദരിയും ഉറ്റ സുഹൃത്തുമായിരുന്നു. എത്രയെത്ര കലാഭവൻ പൊതുചടങ്ങുകൾ നളിനിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഗാനത്തോടെ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗാനപരിപാടികളിലും ബൈബിൾ ഗാനമേളകളിലും എല്ലാം അവർ പാടിയിരുന്നു. ധനശേഖരണഗതയും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം

പെട്ടെന്നുണ്ടായ അസുഖത്തെ തുടർന്ന് നളിനി നാരായൻ മരിച്ചു. കമാണ്ടറുടെ ദുഃഖം കലാഭവന്റെയും ദുഃഖമാണ്.

ചോദ്യം: ആർക്കും അസുയയുണ്ടാക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ, ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു കെട്ടിയുയർത്തിയ ഒരു മഹൽ പ്രസ്ഥാനം. പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അഭിമാനം തോന്നുന്നില്ലേ?

ഡോ. ആബേൽ: സത്യത്തിൽ ഇതൊന്നും എന്റെ മാത്രം നേട്ടങ്ങളല്ല. ഒപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ അർപ്പണബോധമുള്ള എത്ര സഹപ്രവർത്തകരുണ്ടായിരുന്നു. കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്ററെ ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. സ്വന്തം സംഗീതപ്രതിഭയും ജീവിതത്തിലെ നീണ്ട വർഷങ്ങളും മുഴുവൻ കലാഭവനു സമർപ്പിച്ച കലാകാരൻ. 1987 മാർച്ചിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അക്കാലം സെപ്റ്റംബറിൽ, മാസ്റ്ററുടെ സ്മരണയ്ക്കായി "ഹോമേജ് റു എ ഗുരു" എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഗീത പരിപാടി എറണാകുളം ഫൈൻ ആർട്ട്സ് ഹാളിൽ നടത്തി. ഏറെ ഓർമ്മകളുണർത്തിയ ഒരു സായാഹ്നം. മാസ്റ്ററുടെ കുടുംബത്തിന് അരലക്ഷം രൂപ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോസഫ് കാരിക്കല്ലേരിയെ ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. കലാഭവൻ പ്രവർത്തകർക്കെല്ലാം കുഞ്ഞപ്പൻപേട്ടനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈപ്പിൻ ദീപിലെ എസ്റ്റേറ്റിൽ എത്രയെത്ര വൈകുന്നേരങ്ങളാണ് കലാപ്രവർത്തകർ ഉല്ലാസപൂർവ്വം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ളത്! 1979 നവംബറിൽ അദ്ദേഹവും മരിച്ചു. ഉറ്റസഹപ്രവർത്തകർ ഓരോരുത്തരായി യാത്ര പറയുമ്പോൾ എന്റെ തോളിലെ ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഞാനൊറ്റയ്ക്കു മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, സഹായത്തിനായി പുതിയ തലമുറയിൽനിന്നു മിടുക്കന്മാരെയും മിടുക്കിമാരെയും ദൈവം അയച്ചുതരുന്നു. സംഗീതജ്ഞനായ ഫാ.ജോസഫ് പാലയ്ക്കൽ അങ്ങനെ എന്നെ സഹായിക്കാൻ വന്നതാണ്. കലാഭവൻ അക്കാദമിയുടെ ഡീൻ ഓഫ് സ്റ്റുഡീസായിരുന്ന, ഒന്നാന്തരം ഗായകനായ പാലയ്ക്കലച്ചൻ ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നു. താമസിയാതെ കലാഭവനിൽ മടങ്ങിയെത്തി ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ. കലാഭവന്റെ നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ മുൻ കേന്ദ്രമന്ത്രി എ.എം.തോമസ് (വൈസ് പ്രസിഡന്റ്), ജയിംസ് കുളത്തുകൽ (സെക്രട്ടറി), ആൻഡ്രൂ നെറ്റിക്കാടൻ (ട്രഷറർ), ഡോ.ഐ.എസ്. മേനോൻ, ജോസ്

തോമസ്, പി.എം. മത്തായി, വിലയം ഫെലിക്സ്, ഇ.കെ. പോൾ, അഡ്വ. പി.സി. ചാക്കോ, ഡോ.പി.മാത്യു വർഗ്ഗീസ്, ഡോ. ക്ലമന്റ്, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ, എ.യു. മാസ്റ്റർ, എ.ഡി. ജോസ് (കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ) എന്നിവർ എനിക്കു സഹായത്തിനുണ്ട്. കലാവേദൻ ഓഫീസിൽ ഷെർളി വർഗ്ഗീസ്, ശ്രീമതി എലിസബത്ത് ലോപ്പസ് (അക്കൗണ്ടന്റ്), സി.ജി. രമ (ടൈപ്പിസ്റ്റ്), മത്തായി (പ്യൂൺ) എന്നിവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഷെർളിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ സാമ്പത്തിക രംഗത്തു നല്ല അടുക്കും ചിത്രയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. പഴയ ബസ്സുപേക്ഷിച്ച്, വളരെ പുതിയതൊന്നു വാങ്ങാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതു മുഖ്യമായും ഷെർളിയുടെ ആത്മവിശ്വാസം മൂലമാണ്. 1989 അവസാനത്തോടെ കലാവേദൻ ഒരു പുതിയ അശോക്-ലെഡ്ജർ ബസ്സു വാങ്ങി. മൂന്ന് ഞങ്ങൾ സ്ഥലസൗകര്യം നൽകിയ "ടോക്-എച്ച്" സ്കൂളിന്റെ ഗാരേജിലാണ് അതു വിശ്രമിക്കുന്നത്. സ്കൂൾ അധികൃതർ സൗജന്യമായി അതിനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയ കാര്യം നന്ദിയോടെ ഓർമ്മിക്കട്ടെ.

ദുഃഖകരമായ ഒരു സംഭവംകൂടി ഓർമ്മിക്കാനുണ്ട്. കലാവേദനിൽ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം പ്യൂണായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ജോസഫ് ചേട്ടൻ 1987 സെപ്റ്റംബർ 26ന് ലോറിമുട്ടി മരിച്ചു. രാപകൽ കലാവേദനിൽ ഒരു കാവൽമാലാഖയെപ്പോലെ ചെലവഴിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപകടമരണം ഞങ്ങളെയെല്ലാം ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി. പന്തിരാധിരം രൂപ ജോസഫ് ചേട്ടന്റെ കുടുംബത്തിനു കലാവേദനിൽനിന്നു നൽകി. പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ജീവിതം മുഴുവൻ അഹോരാത്രം അദ്ധ്വാനിച്ചവർക്ക് ആദരവർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അഭിമാനിക്കാനുണ്ട്. പക്ഷേ അതൊന്നും ഒരു വ്യക്തിയുടെ നേട്ടങ്ങളല്ല. കുറെപ്പേരുടെ സംഘടിതമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ അന്തിമഫലമാണ്.

ചോദ്യം: കലാവേദന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ?

ഡോ. ആബേൽ: കലാവേദൻ അക്കാദമിയുടെ നിലനിൽപ്പിലും വളർച്ചയിലും ഊന്നിയാണ് ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ?

കളെല്ലാം. ആണ്ടുതോറും കുറെയേറെ കലോപാസകരെ സാംസ്കാരികകേരളത്തിനു സമ്മാനിക്കുന്നു. ഗാനഭൂഷണം കോഴ്സിനു കൂടുതൽ കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ നടത്തും. യാതൊരു പ്രചാരണവുമില്ലാതെയാണു കുട്ടികൾ വിവിധ കോഴ്സുകൾക്കു വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെനിലയിൽ കലാവേദന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിലനിറുത്തുന്നതുതന്നെ വലിയൊരു ജോലിയാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, യുവരക്തത്തിനു ചുമതലയേൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു വിശ്രമിക്കണമെന്ന ചിന്ത ഈയിടെയായി ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: പിന്നീട് ഇരുപതുവർഷങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും സന്തോഷവും ഏറ്റവും ദുഃഖവും തോന്നിയ മുഹൂർത്തങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു പറയാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ: ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ മുഹൂർത്തം പണിപൂർത്തിയായ കലാവേദൻ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം കേന്ദ്രമന്ത്രി സി.എം. സ്റ്റീഫൻ നിർവ്വഹിച്ച 1980 ഏപ്രിൽ 20ന്റെ സായാഹ്നം തന്നെ. ഒപ്പം സന്തോഷം തോന്നുന്ന മറ്റൊരു മുഹൂർത്തം കൂടിയുണ്ട്. കലാവേദൻ ഗാനസംഘവും മിമിക്സ് പരേഡും ദുബൈയിൽ പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ച നാളുകൾ. അവിടത്തെ ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനം ഞങ്ങൾക്കു സ്വീകരണം തന്നു. അതിൽ പ്രസംഗിച്ച മലയാളിസമാജം പ്രസിഡന്റിന്റെ വാക്കുകൾ: "കഴിഞ്ഞ 15 വർഷത്തിനിടയിൽ ദുബൈ മലയാളികൾക്കു നാട്ടിൽനിന്നു ലഭിച്ച കലാപ്രകടനങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും രസകരമായ പരിപാടിയാണ് കലാവേദൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചത്." ഊട്ടി വളർത്തിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ യോർത്ത് അഭിമാനവും സന്തോഷവും തോന്നിയ മുഹൂർത്തം.

ഏറ്റവും ദുഃഖമുണ്ടാക്കിയ സംഭവം പാരേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ മരണം തന്നെ. കലാവേദനും എനിക്കും അദ്ദേഹം പിതാവും വഴികാട്ടിയുമായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എല്ലാറ്റിനും.

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of knowledge, on Art, Literature and Music of about thirty million Christians in India

[Support Our Ongoing Projects](#)

- Marggam - Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
  - Encyclopaedia of Syriac Chants.
    - Resources for Researchers.
  - Directory of Christian Songs.
    - Music Iconography.
    - Christian Art.

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

www.TheCMSIndia.org